

Sygn. akt II Ca 2230/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Serafin-Tabor

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko T. P.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce

z dnia 11 czerwca 2014 roku, sygn. akt I C 453/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„I. zasądza od pozwanego T. P. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 3.459,68 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu”;

2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

3. nakazuje Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Wieliczce zwrócić na rzecz strony powodowej kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od apelacji.

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II Instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Akceptując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmując je za podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skutkowała zmianą zaskarżonego wyroku.

W niniejszej sprawie spór pomiędzy stronami koncentrował się wokół kwestii kiedy roszczenie strony powodowej o zwrot prowizji stało się wymagalne a w konsekwencji do ustalenia czy doszło a jeśli tak to kiedy do przedawnienia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia. Biorąc pod uwagę treść umowy o świadczenie usług agencyjnych a w szczególności jej punkt 7.6 oraz treść listy prowizji nr 28 stwierdzić należy, że wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Rejonowego, dochodzone przez stronę powodową roszczenie nie uległo przedawnieniu. Sąd Rejonowy rozważając podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia odwołał się do zapisu punktu 6.6.7 umowy o świadczenie usług agencyjnych. Tymczasem zapis ten w żaden sposób nie odnosi się do stanu faktycznego tej sprawy. Postanowienie to stanowi bowiem, że zleceniobiorca zobowiązany jest do ciągłego dbania o klientów, którzy za jego pośrednictwem zawarli umowy. Jeżeli zaniedba nałożonego na niego zadania lub czynności ustalone niniejszą umową, (...) będzie uprawniony powierzyć jego zadania innemu zleceniobiorcy. W takim wypadku, kwota prowizji Zleceniobiorcy zostanie odpowiednio pomniejszona. O ile zajdzie taka potrzeba, Zleceniobiorca zobowiązuje się także do natychmiastowego zwrotu już wypłaconych prowizji, które powinny zostać zwrócone (...) zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu. W niniejszej sprawie podstawą faktyczną dochodzonego roszczenia było wypowiedzenie umowy przez pozwanego a nie zaniedbanie przez niego obowiązków wynikających z tej umowy. Zatem powyższe uregulowanie dotyczące zwrotu prowizji nie mogło znaleźć zastosowania. Relevantnymi postanowieniami są natomiast punkt 7.6 i 4.4 umowy oraz zapisy listy prowizji nr 28. W myśl wskazanego punktu 7.6 umiejscowionego w dziale dotyczącym okresu trwania umowy i jej wypowiedzenia, konto prowizyjne Zleceniobiorcy będzie po rozwiązaniu umowy prowadzone do momentu naliczenia przysługujących mu z związku z umowami ubezpieczeniowymi zawartymi podczas trwania umowy, prowizji. Okres ten nie może być jednak dłuższy niż 6 miesięcy. Zgodnie natomiast z listą prowizji nr 28, która z mocy uregulowania z punktu 4.4 stanowi integralną część niniejszej umowy, obowiązuje 24 miesięczna odpowiedzialność za storno w przypadku produktu (...). Z dokumentów w postaci naliczenia prowizji wynika, że ostateczne naliczenie prowizji za produkt F. miało miejsce w dniu 30 czerwca 2011 roku i aktualny stan konta prowizyjnego wynosił 3.459,68 zł. Pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonego przez stronę powodową roszczenia koncentrując się jedynie na wskazaniu, że uległo już ono przedawnieniu. Jednakże w świetle materiału dowodowego nie można zarzutu przedawnienia uznać za zasadny. Skoro bowiem ostateczne rozliczenie konta prowizyjnego nastąpiło w dniu 30 czerwca 2011 roku (k. 50), to trzyletni termin przedawnienia upłynąłby w dniu 30 czerwca 2014 roku. Jednakże pozew o zapłatę został złożony przez stronę powodową w dniu 8 kwietnia 2013 roku a zatem przed upływem terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy uznając zarzuty apelacji za zasadne, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę dochodzoną pozwem. Odsetki ustawowe zasądził zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 8 kwietnia 2013 roku, czyli od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. O kosztach procesu orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zasądając od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 717 zł, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej będącego radcą prawnym w wysokości 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł.

O kosztach postępowania odwoławczego orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. zasądając od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 400 zł. Na kwotę tę złożyły się: 100 zł tytułem opłaty sądowej od apelacji oraz 300 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2014r., poz. 1025) Sąd Okręgowy nakazał Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu zwrócić stronie powodowej kwotę 150 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od apelacji. Opłata od apelacji wynosiła 100 zł, podczas gdy strona powodowa uiściła ją w wysokości 250 zł. Wobec tego należało orzec jak w punkcie 3 sentencji wyroku.